

Goigs a llaor de la Mare de Déu de l'Esperança

(18 de desembre)

Oh Princesa, en qui descansa
Déu infant, rei de l'amor:
*Rebi en vós nostra esperança
les promeses del Senyor.*

Oh miracle sens igual
que ha tornat la terra en cel:
una verge d'Israel
concebé Déu immortal;
aquest fou el gran senyal
que mostrava el Redemptor.

El misteri anunciat
s'ha complert, el Verb del Pare
ve del cel a dir-vos Mare,
com rosada sobre el prat,
com un lliri immaculat
que ha florit al vostre cor.

L'àngel sant que en nom de Déu
us cantà: «de gràcia plena»,
va lliurar Josep de pena
quan son dubte era més greu;
aquell cèlic: «no temeu»
li fià el més gran tresor.

L'Esperit vivificant
us ha fet Mare divina,
oh puríssima petxina
que estot jàreu Déu infant!
Eixa perla fulgurant
us rebleix de respèndor.

Nau excelsa que bogant
per la mar d'ones de fel,
porteu dolç, més que la mel,
el pa d'àngels sacrossant;
nostre cor l'està esperant
puix sense ell de fam es mor.

Casa d'or ha edificat
l'eternal *Sabiduria*
perquè en vós es compleïa
ans que el cel fos estel·lat;
d'eix sagrari benaurat,
que davallí al nostre cor.

L'adorable *Adonaí*
que entre flames es mostrava,
Verge santa, en vós morava
com en Altre Sinai;
guariu amb el foc diví
de la terra la fredor.

Vara santa que a l'arrel
de *Jessé* doneu florida,
deu-nos, Mare de la vida,
l'esperat *Emmanuel*;
que no cap en tot el cel
i es complau en vostre cor.

Vós, oh Reina, poseïu
la clau d'or: *clau de David*,
per consol de l'afligit,
per lliurar el penós captiu;
Verge Mare del Déu viu,
deu-nos prompte el Salvador.

Bella aurora somrient
que el món trist heu alegrat
precedint la claredat
d'aquell Sol indeficient,
que brilli aquest *Orient*
de vivíssima claror.

Mare sou de l'immortal
Rei dels segles, invisible;
vós el deu al món passible
per remei del nostre mal.
Feliç culpa original
que ens mereix tal Redemptor!

El Factor de terra i cel
vingué a vós, i d'aquell dia
es compleix, oh Mare pia,
que dels monts destil·la mel;
l'enyorat *Emmanuel*
porta als homes la dolçor.

Jardí clos, cel animat,
paradís, font segellada,
oh Maria immaculada,
temple sou, santificat
per l'augusta Trinitat:
Pare, Fill i sant Amor.

Puix sou astre de bonança
que brilleu en la foscor:
*Rebi en vós nostra esperança
les promeses del Senyor.*

V/. Senyor, feu-nos veure el vostre amor.

R/. I doneu-nos la vostra salvació.

ORACIÓ: Oh Déu, per l'anunci de l'àngel, la Verge immaculada rebé en el seu si la vostra Paraula incfable i, plena de l'Esperit Sant, va ser transformada en temple de la divinitat. Feu que, seguint el seu exemple, siguem capaços d'obeir amb senzillesa la vostra voluntat. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

entrada *torrada*

Oh Prin-cesa_en qui des-cansa Déu in-fant, rei de l'a--mor: R *Rebi_en vós nostra_espe - rança les pro--me-ses del Se-nyor.*

cobles

1. Oh mi--racle sens i-gual que_ha tor-nat la terra_en cel: u-na verge d'Isra - el conce--bé Déu immor--tal; aquest
fou el gran se-nyal que mos-trava_el Re-demptor. R *Rebi_en vós...*

Lletra: Sor Eulàlia Anzizu - Música: Un congregant. Revisió i transposició: Jaume Planas